Ч. 121. Середа 15 (2) червня 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З ради державної. — По виборах на Угорщині. — Справи балканські.

Серед загальної рівнодушности ведено в суботу дальшу загальну розправу буджетову. Пос. Бельоглавек домагав ся нових приписів для кредитових товариств і поборюваня пошестий.

Пос. Єгер вказував на народні спори яко причини сумних відносин в державі, чому не винні Німці, бо Чехи навіть в гор. Австриї і Зальцбурзї намагають ся утворити меншости чеські.

Пос. Колесса заявив, що побіда теперішного протипарляментарного правительства єсть побідою бюрократиї, а до скріпленя правительства причинила ся Славяньска Унія. Бесідник домагає ся податкової реформи і войскової управи, поділу Ради шк. кр. на польску і руску секцию, утвореня руского університету у Львові, переміни Н. Товариства ім. Шевченка в Академію наук. Русини протестують против намаганя перенесеня москвофільства на руский нарід під видом новославізму. То змагане розібє ся о опір руского народу, а зарядженя адміністрациї тут злишні. Русини не суть ворогами Москалів, але Українці не є сторонництвом але самостійним народом і вірять в побіду народних ідеалів.

Пос. Гудец (Чех) виступає против зарядженя правительства неприхильних ческому народови.

Пос. Буґатто жалує ся, що правительство не увзглядняє домагань Італіянців а колиб правительство не полагодило прихильно справи італіяньского виділу правничого, то посли були би приневолені виснувати з того послідовности.

Пос. Ґлебовіцкий виступив против інтерпеляциї п. Будзиновского і заперечує закиди піднесені там против москвичів що до зради державної. На тім перервано розправу і розпочато нараду над ческим наглим внесенем.

На вчерашнім засіданю докінчено дискусию по промовах ґенеральних бесідників пп. Ґломбиньского і Землички. Слідуюче засідане нині.

Вибори переведені вже у всіх 413 виборчих округах Угорщини. Національна партия праці (правительственна) здобула 248 мандатів, партия Кошута 47, Юста 37, людова 13, Румуни 5, Словаки 3, безпартийні з 1867 р. 17, безпартийні з 1848 р. 16, хлопска партия 3, демократи 2, христ. соц. 1. В 21 округах відбудуть ся тіснійші вибори. Партия Юшта утратила 109 мандатів, зискала 10, Кошута 59—10, людова 22 — 4, національности (немадярскі) 17—1, демократи 2 – 1, христ. соц. зискали 1 мандат, социялдемократи утратили одинокий мандат, який посідали, мимо дуже сильної аґітациї.

Сильні зміни наступили не тілько що-до партийного, але і станово-фахового складу угорского сойму. І так передусім здесятковано адвокатский стан, котрий був сильно заступлений в старім соймі. В правительственій партиї вийшло тепер 90 земельних властителів, 34 адміністрацийних урядників, 24 адвокатів, 12 купців і промисловців, 11 професорів, 4 писателів, 5 судиїв, 3 духовних, 1 лікар і 1 інжинір, 8 урядуючих міністрів, 16 бувших міністрів, котрі побирають повні міністерскі пенсиї, між ними три президенти міністрів (Сель, Банфі і Тіса). В партиї Кошута вийшло 19 земельних властителів, 14 адвокатів, 5 урядників, 3 духовних, 2 лікарів, 1 професор, 1 аптикар і 1 інжинір (сам Кошут). В партиї Юшта вийшло 12 адвокатів, 11 земельних вла-

Тайна раненого.

З французского — Перра Салєса.

(Дальше).

Отець Цезара міг був вправді, зібравши всі свої ощадности, зложити за сина пятьсот франків, вимаганих до одержаня однорічного охотництва, але не зробив того, як зі скупарства, так рівнож в надії, що кілька літ проведених поза домом, послужить до вироблення хлопця і затре єго молодечі любовні спомини. Супруже з Марцелькою дуже єму не подобало ся. А не догадував ся навіть, як глубоко образ дівчини врив ся в серци Цезара.

Фірмін і Цезар пішли разом, а Марцелька супроводячи брата, супроводила також того, котрого єї серце любило.

І мала хвилю гордости, коли они з цілою простотою заявили їй, що при поборі узнано їх незвичайно вродливими, а то додало їй сили, аби не плакати при пращаню. Але кількож смутку, кілько гірких сльоз по повороти до Безі-Сент-Ельоа! Якже чорно представлено їй будучність! Купила тоді дві сьвічки на престол Матери Божої....

Найбільшою єї відрадою було то, що веліла їм взаїмно опікувати ся собою, що один буде пильнувати другого і то пригадувала їм в кождім листі.

То іменно найбільше мучило тепер Цезара, коли глядів на опорожнене місце приятеля. Що відповість, коли Марцелька спитає своїм солодким голосом:

— „Цезаре.... Цезаре.... Що ти зробив з бідним братом моїм Фірміном?"

В тій самій хвили відозвав ся якийсь грубий голос:

— Вояк Парізо має іти сейчас до ротмістра, ведучого слїдство!

— Що? Я?

— А так — і то зараз, безпроволочно! Ступай!

Капраль, що приніс єму той приказ, поторгав єго за рамя.

Цезар підніс ся і пійшов непевним кроком. Перейшли два або три коридори, так звичайно довгі, а котрі нині видали як Цезарови надто короткі. Дійшли до дверий, поза котрими чути було грізний голос ротмістра Шеню....

II.

— Так, так! — грізно кричав ротмістр— тут треба воєнного суду! Так довше не може іти. Минувшого тиждня покалїчено страшенно вояка з 4 полку артилєриї, а виновників не найдено. Перед місяцем найдено капраля з 26 полку піхоти зі зломаною ногою за касарнею Лятур-Мабурґ—і знов виновника нема! Перед шістьома тиждями найдено знов вояка трену на Марсовім поли з головою страшенно розбитою — і слїдство також скінчило ся на нічім. Отже стоїмо перед двома можливостями: або ті случаї суть вислідом бійок між вояками а робітниками, або то самі вояки калічать ся між собою, що видаєсь мені імовірнійшим. А коли так, то ручу....

І з великим притиском докінчив:

— Ручу, що той драб вже мені не вислизне ся!

Ротмістр говорив так до поручника, котрий приписував ті напади нічним волоцюгам, до поручника, котрий ледве окінчив школу в Сен-Сир і не мав ніякого понятя о тім, про що говорило ся, до капраля і вахмістра, котрі мали деякі причини здогадувати ся, що всьо то діяло ся серед підохочених напитком товаришів, котрі на другий день жалують того що стало ся, а мають собі за честь не доносити на себе взаїмно.

— Так — повторив ротмістр Шеню — ручу вам, що сим разом прихоплю драба...

При тих словах отворили ся двері і капраль увів Цезара. Ротмістр скоро здержав своє обурене і прибрав вид добродушного вітця своїх вояків.

— Но, Парізо — сказав — оповідж нам, хлопче, як то було?... Но, як?

Помимо тих слів повних заохоти і прихильности, Цезар не дав відповіди. Все то небезпечна річ виривати ся надто скоро, а нормандский хлоп не дармо має славу хитрого, аби так від разу дати випитати ся такому ротмістрови Шеню.

— Но, якже, Парізо?

— Не знаю нічого, пане ротмістре!

— Як? О чім ти не знаєш?

— Так, пане ротмістр — відповів Цезар,

стителів, 1 професор, 1 духовний і т. д., в клерикальній (людовій) партиї вийшли 4 земельні властителі, 3 адвокати, 2 журналісти і два духовні.

З Русинів вибрано крім о. Юрія Негребецкого (з правительственної партиї) в Унґварскім окрузї ще й Антона Бескида (з клерикальної партиї) в лублівскім окрузї. Оба они входять в склад мадярских парляментарних ґруп. Перепав при виборах навіть такий популярний чоловік, як о. Михайло Артим, б. кандидат на угро-руского епископа, котрий через кілька каденций заступав зборівский округ та належав до мадярского клерикального клюбу.

З приводу ужитя армії при послідних виборах на Угорщині упало в віденьскім парляменті кілька острійших слів під адресою угорского правительства. Отже президент угорских міністрів ґраф Кін-Гедерварі заявив редакторови „Budapesti Hirlap“, що то доказ великого заговору против Угорщини. Однак на єго думку нарід відвернув ся від заговірників і вибрав лиш 8 румуньских та словацких послів (перше було їх три рази тілько).

Зволіканє з остаточним розвязанєм кретийского питаня захитало дуже становищем великого везира Гаккі-баші, хоч заперечують вістям про єго намір, подати ся о відпустку. Прибутє міністра війни Магмуда Шефкета-баші з Альбанії до Царгорода і єго сьвітле приняте каже припускати, що мабуть він стане наслідником умірковоного Гаккі-баші, щоби завести скорий і основний лад в кретийскім питаню. Кажуть, що молодотурки, бажаючи удержати молодотурецких міністрів, заходять ся около перетвореня кабінету через зміну великого везира, евентуально міністра заграничних справ і инших міністрів.

В Константинополи сповнено політичне убийство, якого жертвою упав Ахмед Самім, начальний редактор дневника „Sadai Millet“. Він вертав домів з редакциї враз з редактором „Tanin-a“, коли нараз пострілено єго смертоносно ззаду двома кулями. Убийник утік, а поліция, яка наспіла, не змогла впасти на ніякі сліди. „Sadai Millet“ є опозицийним дневником, який від певного часу остро крутикував правительство і молодотурецке сторонництво. Свояки бажали собі, щоби похорони відбули ся слідуючого дня. Але спротивила ся сему поліция, побоюючи ся демонстраций. Всї улиці, ведучі до дому убитого, обставлено спільним кордоном поліциї і жандармів, виважено двері, а тіло убитого наспільно винесено та похоронено без ніяких обрядів.

Новинки.

Львів, дня 14 червня 1910.

— **Іменованя.** П. Намістник іменував повітового ветеринаря Григ. Богдана старшим повітовим ветеринарем, а ветеринарийного асистента Й. Прашіля повітовим ветеринарем. — Міністерство торговлі іменувало асистента рахункового Кароля Ординьского офіциялом, а практикантів рахункових Руд. Ожарского і Юл. Тирпака асистентами рахунковими при дирекциї почт у Львові.

— **Перенесеня.** П. Намістник переніс повітового комісаря Стан. Лукашевского з Турки до Львова. — Львівский висший суд краєвий переніс в дорозї заміни місць службових офіцияла канцелярийного Мар. Гришкевича з Золочева до Войнилова і канцеліста Марк. Зільбермана з Войнилова до Золочева.

— **В Яворові** відбуде ся дня 19 червня с. р. „на Кемпі“ заходом усіх українських товариств великий народний фестин, з котрого весь дохід призначено на приватну українську ґімназию в Яворові. Просимо о присиланє фантів. — Комітет.

— **Ярмарок на худобу** у Львові відбуде ся не 29 червня, як звичайно, але 28 червня.

— **Конкурси** львівского маґістрату. Президия львівского маґістрату розписує конкурс на дві посади ад'юнктів і дві посади асистентів при міскім будівельнім уряді. Вимагані укінчені технічні студиї.

— **Др. Мирон Вахнянин** вернув з наукової подорожі з заграниці і приймає як давнїйше ул. Льва Сапіга ч. 2 б.

— **Знесенє почтових стампіль** місця прибутя посилок. Рішенєм з дня 20 мая с. р. 14025 п. знесло ц. к. Міністерство торговлі почавши від 15 червня с. р. вибиванє печатки прибутя на всякого рода посилках листових з слідуючими виїмками, в котрих печатка прибутя буде і дальше вибивана, а то: 1) на посилках експресових, 2) на посилках poste restante, 3) на посилках мильно інстрадованих, або таких, котрі надійшли з опізненєм, 4) на листових посилках, які висилає ся до нового місця призначеня, або звертаєсь до місця наданя. Натомість поручено всім тутешним урядам, щоби при наданю листових посилок витискали печатку наданя виразно і читко.

— **З зелїзниці.** В часі від 19 червня до 11 вересня с. р. буде ся видавати на шляху Львів-Лавочне білєти поворотні по зниженій цїнї так зі Львова як і зі всїх на тім шляху положених станциї. Білєти ті важні будуть лише в неділї і сьвята римо-католицкі виключно до поїзду ч. 1721/1725 (від'їзд зі Львова о годині 10[15] перед полуднем приїзд до Лавочного о год. 3[20] по полудни) а з поворотом до поїзду ч. 1726 (від'їзд з Лавочного о год. 5[20] вечером, приїзд до Львова о год. 11[02] вечером).

— **Заряд канцелярии** Товариства „Просьвіта“ повідомляє, що ВП. Членам у Львові членьских книжок не висилає ся з огляду на кошти експедиции. Книжочку за марець, цвітень і май „Про великі та ґрізні явища природи“ можуть ВП. Члени одержати в канцелярии Товариства в годинах урядових.

— ***Жертви громів.*** В неділю вечером ударив грім в Плецензе під Берлином в дротяний пліт, коло котрого стояла в часі дощу більша громадка людий. Наслідки удару були страшні, бо 6 осіб погибло на місци, а 13 потерпіло тяжкі рани. Єсть надія, що часть тяжко ранених удасть ся відратувати. Число легко ранених дуже велике.

— **Курс для перерібки овочів.** В досьвідній стациї для горальництва і подібних промислів при державній промисловій школї в Кракові відбуде ся від 4—16 липня 2-тиждневий курс для перерібки овочів. Наука на тім курсї буде обіймати: 1) Виклади хемії в приміненю до консервованя овочів. 2) Виклади мікробольоґії ферментацийної. 3) Збиранє, сортованє, пакованє і переховуванє овочів. 4) Виріб мармоляди, ґалярет, консервів, соків овочевих. 5) Виріб вин овочевих, напитків безалькогольних, горівок овочевих і оцту. 6) Вправи в хемічнім ляборатори. 7) Вправи в бактеріольоґічнім ляборотори. 8) Практичні роботи в овочевій стациї. 9) Прогульки до поблизьких заведень, що переробляють овочі.

В курсї брати можуть участь так мужчини як і жінки. Оплата за курс виносить для австрийских горожан 10 К, для прочих 20 К. Тутешні горожани можуть бути увільнені від половини або цілої оплати. Близших відомостий уділить управа досьвідної стациї (Краків, Голембя 20 І. п.)

— **Надзвичайні загальні збори** Товариства „Просьвіта“ відбудуть ся у Львові дня 29 червня 1910 р. в салї „Львівскої Руси“, Ринок 10, II п. з таким порядком дневним: 1) Отворенє зборів. 2) Зміна статута Тов. 3) Внесеня і запити членів.

глядячи спокійно — не знаю добре, о що пан ротмістр мене питають...

Ротмістр мав вже спалахнути гнївом, але вспів ще здержати ся і питав дальше терпеливо:

— Отже, прошу тебе, оповідж, що було вчера між тобою а Дібрейльом?

— Пане ротмістр — відповів по хвили надуми Цезар — щож могло бути між нами?

— Чи ви не були разом цїлий вечер?

— Так, ми були разом. Разом ходили ми приглядати ся ілюминациї.

— А відтак?

— Відтак, щож відтак? Ми вернули.

— А деж ви їли обід?

— Ми зовсім не їли обіду.

— Длячого?

— Якось не хотїло ся... Така була спека...

— Але ви пили?

— Так ми пили. Ми мусїли пити. В горлї нам висхло.

— Ага, вже знаю... Ходили з шинку до шинку.

— Дуже можливо, пане ротмістр.

— А що ви пили?

То питанє дало Цезарови нагоду до знаменитої відповіди. З видом обуреня відповів:

— Отож то іменно... То без сумніву стало ся причиною. Ми, пане ротмістр, не привикли пити що иншого лише яблочник і дійстно ми пійшли до торговлї, в котрій все цемо наш питомий яблочник. Однак там з причини торжества, було переповнене. Ми пішли деинде і там дано нам вина. І ось, стало ся...

— Щож стало ся?

— Стало ся — повторив Цезар, немов би вдоволений з тої відповіди.

Поза тим нічого більше не знав.

Ротмістр не міг вже здержати свого гнїву. Прикусючи вуси, спитав:

— Вкінци були ви пяні, що?

— Щось так мусїло бути.

— За то заслужив ти вісім днїв арешту! Як, отже навіть не умієш нам сказати, в який спосіб стрітило то нещастє твого приятеля?

Цезар почервонів як бурак.

— Дібрейль в незвичайно ґрізнім станї! — кричав ротмістр. — Мусиш чейже до лиха, щось знати о тім?

Цезар відповів:

— Так... то вино зробило... і страшна спека. Коли хто привик лиш до яблочника, не повинен пити вина...

— Ех, проклятий, хитрий хлопче! Досить вже того говореня о яблочнику і винї. Скажи нам ясно, що знаєш о нещастю свого приятеля?

— Я... я справдї знаю лиш тілько, що оповідано в касарни, що найдено єго на улици з покроваленою головою...

— Отже як то стало ся? Мусиш нас навести на слїд... Може ви мали яку суперечку з цивільними?

— То могло би бути... Але не здає ся менї....

— То може з товаришами? Чейже ви стрічали товаришів?

— А так... І взаимно собі платили по... літрі.

— Заложу ся, що тодї розпочала ся суперечка певно о копійку, що?

Цезар видовжив шию.

— Не памятаю, пане ротмістр — сказав.

— Алеж до чорта, як ти міг так полишати свого земляка, свого приятеля?

Цезар хопив ся підданої ротмістром гадки.

— Тото іменно, пане ротмістр! То менї не може поміститиси ся в голові, що я, я міг так покинути свого приятеля! Того нїколи не зрозумію!

Цїлу годину ротмістр Шеню, то держачи ся стола, то зриваючи ся і вискакуючи як той чортик з коробки в дитинній забавці, то знов впиваючи свої бурі очи, як вістре в простодушний погляд Цезара, випитував єго, слїдив, обертав на всї сторони і вкінци не міг нїчого з него видобути.

Парізо не знав нїчого, не памятав о нїчім.

Цезар за те витягнув з того переслуханя то внесенє, що також „ніхто нічого не знав“. Одно лиш було певне, що Фірмін одержав страшенну рану в голову і що тепер не був в силї промовити нї одного слова.

Але що скаже, коли з тої мертвоти отямить ся? Чи й він також не буде памятати.

— Підеш на вісім днів до арешту! — сказав ротмістр Шеню, скінчивши переслуханє.

(Дальше буде).

Право участи в загальних зборах з голосом рішаючим мають лише ті члени, що заплатили членські вкладки принайменше по конець 1909 р. Філії, читальні і членів Товариств просимо докладно перестудиювати статут і евентуальні замітки надіслати до дня 20 червня с. р. в ціли улекшеня дискусиї на зборах.

За головний Виділ тов. „Просьвіта": Петро Огоновський, голова, др. Ів. Брик, секр.

— **Дирекция ц. к. Семинариї учительської у Львові** оголошує: Вписи учеників на І. курс ц. к. учительскої мужескої Семинариї у Львові відбудуть ся дня 30. червня 1910 р. від 3 — 6 год. по полудни. Вступний іспит розпічне ся дня 1. липня с. р. о годині 8 рано. При вписах треба предложити: 1) Метрику хрещеня на доказ, що скінчили 15 рік житя. 2) Послідне сьвідоцтво шкільне з клявзулею відходу на доказ, що скінчили IV. кл. середної школи (недостаточна нота з греки і латини не входить в рахубу) або що найменше III. кл. виділової школи. 3) Сьвідоцтво здоровля від державного лікаря на приписаним блянкеті. 4) Два примірники докладно виповнених родоводів. 5) Сьвідоцтво моральности, коли в послідним півроці сего року шкільного (1909/10) не ходили до школи. Вписи учеників до приготовляючої кляси відбудуть ся в трех послідних днях серпня с. р., а вступний іспит розпічне ся дня 1. вересня с. р., о 8 годині рано.

— **Ц. к. ювилейна ґімназия Франц Йосифа у Вижници.** Вступні іспити до І. кляси відбудуть ся 15, 16 і 18 липня. Діти мають між 8-ою а 10-ою годиною з родичами або їх заступниками явити ся в дирекцийній канцеляриї і виказати ся метрикою і, коли ходили до публичної школи, фреквентацийним сьвідоцтвом або шкільними повідомленями за 4 шк. рік. Ученики мусять кінчити в сім сонішнім році найменше 10-тий рік житя. Шкільні повідомленя чи сьвідоцтва мусять мати замітку „зголосив свій вступ до середної школи" а вислід науки з викладової мови має бути зазначений одною нотою. Як би не доставало лише одного услівя, ученик не буде припущений до іспиту. При вписі мають родичі або заступники подати рідну мову ученика. Ся заява обовязує на будуче. Такси виносять разом (і за чорнило на цілий рік) 7 кор. 50 сот. При іспиті вимагає ся з науки релігії таких відомостий, які можна собі придбати в перших чотирох клясах народної школи, а з рускої мови має ученик уміти: читати, писати, розбирати реченя: пізнавати части реченя і мови, відмінювати, головні правила правописи і користати з тих правил в диктатах. З рахунків вимагає ся вправи в чотирох головних операциях (цілими числами) з узгляднeнем практичних питань з щоденного житя. Також мусить ся уміти і по німецки механічно читати і писати. Вступні іспити по вакациях відбудуть ся 9. і 10. вересня. В кождім із сих термінів рішає ся безуслівно о принятю ученика. Зголошувати ся до нового іспиту не може репробований ученик скорше як по році в якім небудь заведеню. Документи, вручені дирекциї при вписі, зверне ся аж 15. вересня. В разі неприняття ученика вертає ся назад таксу. Іспити приватистів починають ся 29. червня о 8 год. рано. Шкільний рік кінчить ся 15. липня розділом сьвідоцтв.

— **Росияни католики в Петербурзі.** Dziennik Petersburgski доносить, що в Петербурзі істнує громада Росиян греко-католицкого обряду, числом 1.500 душ. Громаду тую зібрав і зложив о. Алексій Зверчанінов, колишний православний батюшка. Був він звичайним сільским парохом і роздумуючи над справами віри і обрядів, прийшов до переконаня, що найліпше зорганізованою і ведучою до цілі є католицка церков. Приняв отже греко-кат. обряд, але засудом сьв. Синоду зістав за „єресь" вивезений на поправу до Суздальского монастиря, де побув до р. 1905, коли увільнив єго звідтам толеранцийний указ. Відтак удав ся до Риму і там папа признав єго греко-католицким сьвящеником. Вернувши до Росиї, розпочав в Петербурзі свою діяльність, завдяки якій число Росиян-католиків в Петербурзі постійно зростає. Молитви і відправи відбувають ся в Мультаньскій каплици при ул. Полозовій. Богослуженя читають ся по латині або по старославяньски, а науки і проповіди виголошують ся по росийски. Менша громада греко-католиків Росиян істнує в Москві, але і там она гарно розвиває ся. В Петербурзі має небавом почати ся будова греко-католицкої церкви за материяльною підмогою Риму.

✝ **Померли:** О. Іван Честиньский, парох Підяркова, дня 22 с. м. в 83 році житя а 52 сьвященства; — о. Еразм Мазуркевич, докторанд сьв. Богословія, дня 11 с. м. у Львові, в 30 році житя; — Антін Гадзіньский, старший ревідент дирекциї зелізниць в Станиславові, дня 12 с. м., в 65 році житя; — Кароль Коляржовский, ем. радник Намістництва і довголітний управитель львівского старости дня 11 с. м., в 75-ім році житя.

Телеґрами.

Відень 14 червня. Вчера вечером перетягнула над Віднем велика буря, котра наробила богато шкоди. В каналі Дунаю затонула одна тратва. З двох людий, що були на ній, один утопив ся, другий вспів уратувати ся. До многих низше положених мешкань дістала ся вода, котру з трудом випомпувала пожарна сторожа.

Сараєво 14 червня. Урядовий дневник оповіщує: Цісар іменував Алього Фірдуса (музулманина) президентом, Войслава Солю (Серба) і дра Ник. Мандича (Хорвата) віцепрезидентами босаньского сойму.

Петербург 14 червня. Президент Думи був вчера на авдиєнциї у царя. Авдиєнция тревала годину. Президент здавав цареви справу о стані праць Думи. — Дума і рада державна будуть радити до 18 с. м.

Петербург 14 червня. Комісия ради державної приймила закон о Фінляндиї.

Адриянополь 14 червня. З причини повени кілька дільниць міста стоїть під водою. Войскова вязниця завалила ся. Кількох вояків погибло.

Надіслане.

Руско-англійский підручник.

Рух поїздів зелізничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·30**, **8·55**, **1·15**, **1·30**, **8·40**, 7·27, 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2·15**, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12·20**, 5·45*), 8·05, 10·21**, **2·05**, 5·53, **6·35**, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
З Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*, 11·02.
*) Від 19/6 до 11/9 в неділї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00.
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2·00**, 5·17, 10·15.
З Підгаєць: 10·54, 9·44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55 *)
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38 *).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·45**, 3·55, 6·04, **8·25**, 8·40, **2·45**, **3·15**, **6·55**, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8·10, 11·32, 11·10.
До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 10·36, 2·52 *), 5·59 **).
*) До Станиславова, **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35 *).
*) До Рави руск. лиш в неділї.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·55, 6·16.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, **2·31**, 8·33, 11·32.
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·30 *).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54 *).
*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідає: **Адам Краховецкий.**

Ц. к. упр. галицкий акцийиний Банк гіпотечний.

Субскрипция

на нові акциї VII емісиї.

Сорок другі Загальні Збори ВП. Акционерів ц. к. упр. галиц. акцийного Банку гіпотечного рішили підвисшити капітал акцийний з 16,800.000 корон на 20,00.000 і видали повномочіє Раді Надзираючій до переведеня тої емісиї.

На підставі того повномочія запрошує Рада Надзираюча ц. к. упр. галицкого акцийного Банку гіпотечного

В. П. Акціонерів

до субскрипциї **4200 штук наших акций по 400 К з правом уділу в зисках** Банку почавши від **1 січня 1910** під слідуючими услівями:

1) на кождих 10 штук давних акций припадає **1 нова** на 400 К — дроби не будуть увзгляднені.

2) для нових акций з купонами, з котрих перший буде платний дня 1 січня 1911, установляє ся курс емісиї в квоті **590 корон**. Надто належить уплатити від суми 590 корон 5% відсотки від дня 1 січня 1910 до дня уплаченя вплати.

3) ВП. Акционери, хотячи виконати право побору, мають найпізнійше до дня **30 червня 1910** зложити свої акциї — без купонових аркушів — в цїли остемпльованя і уплаченя приписаної вплати в квоті 590 К з припадаючими відсотками.

4) Субскрипцию полагоджує ся при **Касї** ц. к. упр. галицкого акцийного Банку гіпотечного **у Львові** а також при **касах філїї в Кракові, Тернополи і Чернівцях**, надто при Касї **Union-Bank** у Відни.

Нові акциї доручені будуть по спорядженю тихже.

Львів, дня 9 червня 1910.

Ц. к. упр. галицкий
акцийний Банк гіпотечний.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада.